

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové ve věci žalobce: **I. P.**, nar., státní příslušnost Ukrajina, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schránka 155/SO, 140 21 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 12. 2013, č. j. MV-75945-7/SO/sen-2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou doručenou dne 15. 1. 2014 Městskému soudu v Praze a usnesením ze dne 19. 2. 2014, č. j. 6 A 11/2014-30 postoupenou Krajskému soudu v Brně žalobce brojil proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 16. 12. 2013, č. j. MV-75945-7/SO/sen-2013, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále též správní orgán prvního stupně) ze dne 14. 5. 2013, č. j. OAM-56165-13/DP-2012, a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem účasti v právnické osobě tak, že výrokem I. správní orgán žádost zamítl a dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 ve spojení s ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) neprodloužil, neboť žalobce neplnil účel povoleného pobytu na území, a výrokem II. žádost zamítl a dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 ve spojení s ust. § 37 odst. 2 písm. b), v návaznosti na ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců neprodloužil, neboť žalobce přestal splňovat podmínku pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu, když byla zjištěna jiná závažná překážka jeho pobytu na území.

Žalobce nesouhlasí se závěry správních orgánů, že funkci jednatele společnosti fakticky nevykonává a neplní tak účel pobytu. Poukazoval na skutečnost, že od léta 2012 vykonává funkci jednatele spočívající ve vyhledávání zakázek a subdodavatelů pro společnost, přičemž uzavírání samotných smluv měl na starost další jednatel v rámci rozdělení činností. Dle názoru žalobce není předmětem řízení skutečnost, zda žalobce vedle výkonu funkce jednatele získává prostředky na živobytí i příležitostnou výpomocí třetím osobám za odměnu, přičemž takové jednání není právním řádem zakázáno. Žalobce namítá, že z ust. § 37 odst. 1 písm. b) a § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců vyplývá, že žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu správní orgán zamítne, pokud v době rozhodování trvá stav spočívající v neplnění účelu povolení k pobytu, resp. v tom, že cizinec přestal splňovat podmínky pro udělení povolení. S poukazem na judikaturu NSS (rozsudek ze dne 7. 4. 2011, sp. zn. 1 As 24/2011) namítal, že správní orgán je povinen rozhodovat na základě skutkového stavu v době vydání rozhodnutí. Správní orgány proto podle jeho názoru pochybily, pokud hodnotily skutkový stav a žádost žalobce nikoliv na základě skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí, ale před podáním žádosti. Žalobce má za to, že de facto i de iure splňoval po celou dobu řízení všechny podmínky pro prodloužení povolení k pobytu za účelem podnikání a že jeho činnost ve funkci jednatele společnosti byla zcela v souladu se zákonem a odpovídala náplni práv a povinností jednatele.

S ohledem na uvedené skutečnosti žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a vrátil věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě s ohledem na charakter námitek především odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedla, že ke zjištění skutečného stavu věci byl proveden výslech žalobce s cílem zjistit, zda splňuje podmínky pro vydání požadovaného oprávnění k pobytu a zda v průběhu naposledy uděleného povolení k dlouhodobému pobytu (od 1. 10. 2010 do 30. 9. 2012) plnil účel pobytu, pro který mu bylo povolení k pobytu uděleno. Konstatovala, že žalobce do protokolu mimo jiné uvedl, že společnost P. s.r.o. začala působit až v roce 2012 a v létě 2012 uzavřel žalobce s touto společností smlouvu o výkonu funkce jednatele. Žalovaná učinila závěr, že pokud žalobce vykonával funkci jednatele, vykonával ji přibližně tři měsíce, z čehož je zřejmé, že po dobu předchozího uděleného pobytu neplnil účel pobytu, pro který mu bylo povolení k pobytu uděleno. Rovněž z tvrzení žalobce, že sice má sjednanou smlouvu se společností P. s.r.o., ale prostředky na živobytí si opatřuje „fuškou“ a někdy pomáhá za peníze švagrovi, nelze podle žalované učinit závěr, že by žalobce plnil funkci jednatele. S poukazem na rozsudek NSS ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As

82/2011-81 žalovaná uvedla, že zákon o pobytu cizinců je založen na principu, že pobyt cizince na území ČR musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním nebo studiem, a tyto činnosti musí být skutečně vykonávány.

S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V návaznosti na podání žalobce ze dne 7. 4. 2014 soud v předmětné věci nařídil jednání, které se konalo za účasti právního zástupce žalobce, v nepřítomnosti žalované. Právní zástupce žalobce v průběhu ústního jednání především setrval na své argumentaci vyjádřené v žalobě. Zdůraznil, že nejméně od léta 2012, tj. již před podáním žádosti, plnil účel tím, že vykonával funkci jednatele spočívající ve vyhledávání zakázek a sjednávání smluv. Dle názoru žalobce došlo k nesprávnému výkladu zákonných ustanovení. Odkázal na rozsudek NSS sp. 3 As 15/2012, z něhož vyplývá, že ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců nelze aplikovat, pokud v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí cizinec účel povoleného pobytu plnil. V tomto případě přichází v úvahu jen aplikace ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, což však správní orgány v daném případě neučinily. Žalobce namítal, že je nutné vycházet především z jazykového výkladu, kdy zákonodárce užil průběhový čas („neplní účel“, nikoli „neplnil účel“). Odkázal rovněž na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 36 A 32/2012.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Žaloba není důvodná.

Z žalobních námitek vyplývá a úkonem soudu je posoudit, zda žalovaná potažmo správní orgán I. stupně rozhodly o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v souladu se zákonem či nikoliv. Před podáním žádosti 3.9.2012 měl žalobce povolení k dlouhodobému pobytu za účelem účasti v právnické osobě od 1.10.2010 do 30.9.2012. Nyní podal žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - účast v právnické osobě – v obchodní firmě P. s.r.o. Z jeho výsledku správní orgán zjistil, že účastník řízení funkci jednatele uvedené společnosti ve skutečnosti nevykonává, tudíž neplní účel povoleného pobytu, když jeho činnost pro společnost naplňuje znaky zprostředkování zaměstnání, což kvalifikoval jako závažnou překážku pobytu cizince na území ČR podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Ve správním řízení bylo také zjištěno, že žalobce neměl živnostenské oprávnění, sám žalobce uvedl, že v letech 2010 – 2012 sháněl práci pro sebe a ve skutečnosti pro společnost P. s.r.o. začal pracovat až v létě 2012, kdy s ní uzavřel smlouvu a začal vykonávat funkci jednatele, která spočívá v hledání práce pro vedoucího, kterou pak vykonávají zaměstnanci, kterými jsou vlastně všichni jednatele, neboť jsou živnostníci. Uvedl, že nepodepisoval žádné smlouvy, žádné údaje o hospodaření společnosti mu nejsou známy, neboť ta, až do léta 2012 nefungovala. Správní orgán dospěl k závěru, že v předchozím povoleném pobytu žalobce funkci jednatele nevykonával. Správní orgány obou stupňů dospěly k závěru, že z konstrukce důvodů pro zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů, tedy i povolení k dlouhodobému pobytu vyplývá, že cizinec je povinen plnit účel, pro

kteřý mu byl pobyt povolen. Neplnění účelu pobytu je obligatorním důvodem pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, resp. neprodloužení platnosti tohoto povolení. Účastník řízení neplnil účel pobytu a toto představuje závažnou překážku pobytu cizince na území ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Podmínkou pro udělení víza či povolení k dlouhodobému pobytu je neexistence některého ze zákonem stanovených důvodů pro jeho neudělení.

Ze shora uvedených skutkových zjištění vyplývá, že žalobce v době povoleného dlouhodobého pobytu po 1.10.2008 do 30.9.2010 resp. 30.9.2012 po převážnou část doby neplnil účel pobytu jako jednatel ve společnosti P. s.r.o., sám připustil, že tato společnost nefungovala až do léta roku 2012, následně jeho činnost jako jednatele spočívala v obstarávání zaměstnání pro společnost P. s.r.o., v podstatě pro ostatní jednatele této společnosti, kteří pak tuto práci vykonávali. On sám pro firmu nic nedělal, práci si sháněl sám. Z uvedeného vyplývá, že v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí žalobce vykonával funkci jednatele společnosti na základě uzavřené smlouvy, která však spočívala v podstatě v zprostředkování zaměstnání pro ostatní jednatele společnosti, kteří byli živnostníky a tyto práce pak vykonávali. Podle právního názoru NSS v jeho rozsudku ze dne 8.8.2012, č.j. 3As 15/2012-29 v takovém případě nelze aplikovat ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ale v úvahu přichází posouzení žádosti podle § 56 zákona o pobytu cizinců, které v rámci společných ustanovení k dlouhodobému vízu vymezuje další důvody pro neudělení víza. NSS v té věci nepřisvědčil argumentaci soudu, že ze správního rozhodnutí není zřejmé, zda je v jednání žalobce shledána jiná závažná překážka, nebo zda je zde jiný zahraničně politický zájem. Shodně jak v citované věci, tak i ve věci této projednávané prvoinstanční orgán již ve výroku svého rozhodnutí ze dne 15.5.2013, č.j. OAM-54525-15/DP-2012 vyslovil, že se povolení k dlouhodobému pobytu neprodlužuje, neboť přestal splňovat podmínku pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu, když byla zjištěna jiná závažná překážka jeho pobytu na území ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j).

Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že neplnění účelu povoleného dlouhodobého pobytu žalobce (účastníka řízení) v minulosti zvláště pokud jde o dobu minimálně dvou let je podřaditelné pod důvody pro neudělení povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců a lze jej charakterizovat jako závažnou překážku v dalším pobytu cizince na území ČR. Ust. § 56 stanovuje důvody pro neudělení dlouhodobého víza a podle ust. § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců i důvody pro neudělení povolení k dlouhodobému pobytu. Ust. § 56 vymezuje negativně podmínky pro udělení dlouhodobého víza a ve spojení s § 46 odst. 1 zákona i podmínky pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu, přičemž ve smyslu obou ustanovení platí, že vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebrání jiná závažná překážka. Oba správní orgány dospěly k závěru, že závažnou překážkou pobytu cizince na území je i neplnění účelu povoleného dlouhodobého pobytu v minulosti. Pokud by tuto skutečnost správní orgán věděl a měl k dispozici informace o ní dříve, byla by bezpochyby důvodem pro zahájení řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Stejný právní názor zastávala i žalovaná v napadeném rozhodnutí.

Soud se ztotožňuje s posouzením skutkového stavu zjištěného ve správním řízení správním orgánem I. stupně i žalovanou v tom, že dlouhodobé neplnění účelu povoleného dlouhodobého pobytu představuje závažnou překážku pobytu cizince na území a pokud správní orgán I. stupně zamítl žádost a dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu ust. § 44 a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců neprodloužil, rozhodl správní orgán

a žalovaná svým rozhodnutím o zamítnutí odvolání v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou NSS.

Na základě shora uvedeného právního posouzení žalobních námitek dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. února 2016

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová